

MOTIVAČNÝ LIST

na účel voľby kandidátov na sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky

Vážení členovia Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky,
Vážení poslanci Národnej rady Slovenskej republiky,

účasťou v procese voľby sa uchádzam o zvolenie za kandidáta na sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Do uvedeného procesu so bol navrhnutý po získaní 18-ročnej právnej praxe.

Po ukončení štúdia práva na Univerzite P. J. Šafárika v Košiciach – Právnickej fakulte (2000) som nastúpil na miesto asistenta (neskôr odborného asistenta) na Fakulte verejnej správy tej istej univerzity. Spočiatku som sa odborne venoval problematike finančného práva, no v krátkom čase sa moja profilácia definitívne zamerala na sféru správneho práva a sféru daňového práva spolu so správou daní. V r. 2005 som na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave obhájil dizertačnú prácu vecne orientovanú na správu daní a získal som akademický titul PhD. v odbore správne právo.

V máji 2007 som začal súčasne pôsobiť aj na ústavnom súde ako poradca sudcu tamojšieho súdu. Poradcovská činnosť, ktorá nepretržite pretrváva dodnes, sa prevažne orientovala na vybavovanie agendy tzv. individuálnych ústavných sťažností, no od r. 2011 aj volebných sťažností a abstraktnej kontroly ústavnosti.

Spojenie poznatkov teórie verejného práva a praktických skúseností z každodennej práce so spismi ústavného súdu ma zakrátko priviedlo aj k prednáškovej (resp. lektorskej) činnosti, ktorej adresátmi boli nielen orgány verejnej správy, ale aj sudcovia správnych kolégií krajských súdov a Najvyššieho súdu SR (2008, 2010, 2016). V roku 2009 som sa taktiež rozhodol vykonať advokátske skúšky, ktorá som absolvoval s výborným prospechom.

Obdobie po r. 2010 sa v mojom profesionálnom živote vyznačovalo stupňujúou sa náročnosťou poradcovskej práce na ústavnom súde a súčasne postupným plnením kritérií pre habilitáciu v odbore správne právo. V r. 2014 som úspešne absolvoval obhajobu habilitačnej práce (Procesné zásady daňového konania) a habilitačnú prednášku (Dôkazné bremeno v daňovom konaní) na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a s účinnosťou od 1. februára 2015 som bol vymenovaný za docenta v odbore správne právo.

Akademicky nadobudnuté poznatky a vedomosti som sa snažil ešte dôslednejšie pretaviť do kvality odôvodňovania rozhodnutí, ktoré som ako poradca ústavného súdu pripravoval a predkladal na rozhodovanie, a to tak v agende senátnej i plenárnej. Domnievam sa, že túto moju snahu možno s odstupom času hodnotiť ako vcelku vydarenú, keďže ohlasy na moju poradcovskú činnosť sú v neformálnom prostredí ústavného súdu hodnotené veľmi pozitívne. Ústavný súd v každoročne vydávanej Zbierke nálezov a uznesení doposiaľ publikoval približne tri desiatky rozhodnutí senátnej agendy, ako aj 8 rozhodnutí pléna, na vypracovaní ktorých som sa podieľal.

V popísaných okolnostiach azda nevyznie ako nepochopiteľné, že som vo svojom profesionálnom živote postupne začal pociťovať prirodzenú túžbu využiť získané poznatky a skúsenosti na platforme, ktorá by mi umožnila prevziať viac zodpovednosti za reálny praktický dopad mojej práce. V posledných dvoch rokoch som s približujúcim sa termínom voľby kandidátov na sudcov ústavného súdu postupne nadobúdal presvedčenie, že práve výkon funkcie sudcu ústavného súdu je poslaním, ktoré poskytuje potenciál túto túžbu naplniť. K tomuto presvedčeniu ma však neviedli iba vlastné úvahy, ale aj rastúca podpora v prostredí môjho pracovného okolia. Jej vyústením bola ponuka vážne uvažovať o kandidatúre na funkciu sudcu ústavného súdu zo strany

viacerých sudov ústavného súdu, čo bol pre mňa faktor rozhodujúci.

Sudca ústavného súdu realizuje výkon tzv. verejného súdnictva, ktoré sa dominantne nezameriava na riešenie skutkových sporov (ako je tomu v oblasti „klasickej“ civilnej sporovej, či trestnej agendy), ide skôr o prieskum ústavnosti výkonu verejnej moci s účelovou orientáciou na ochranu vnútorného súladu právneho poriadku, ako aj verejných subjektívnych práv fyzických osôb a právnických osôb.

Popísanému prostrediu svojou kandidatúrou ponúkam dva základné zdroje svojej odbornosti:

- teoreticko-právne poznatky získané v akademickom prostredí, ktoré mi v posledných rokoch prináša nielen „štandardné“ aktivity vysokoškolského učiteľa (pedagogická a vedecko-výskumná činnosť), ale aj rozsiahlu recenznú a oponentskú činnosť v právnych odboroch (správne právo, obchodné a finančné právo);

- skúsenosti z 12-ročnej práce poradcu ústavného súdu, ktorá mi fakticky na dennej báze umožňuje konfrontovať právnu teóriu s praktickou stránkou realizácie práva.

Dovolím si konštatovať, že môj pracovný život je „prešpikovaný“ potrebou neustálej orientácie v právnom systéme (a to nielen v tom slovenskom) s dominantným zameraním na realizáciu ústavného práva, čomu môj teoretický fokus na verejné právo nezanedbateľne napomáha.

Som presvedčený, že trinásť sudcovia ústavného súdu by svojim odborným zázemím mali pri rozhodovaní garantovať vyváženosť teoreticko-právnej fundovanosti i praktických zručností a skúseností, čo je v systéme špecializovaného a koncentrovaného modelu ústavného súdnictva veľmi potrebné. Svoju pozíciu v tomto prostredí, o ktorú sa uchádzam, nechápem ako sólistickú. Mojou ambíciou je stať sa plnohodnotným členom kolektívu, v ktorom majú mať svoje zastúpenie kariérni sudcovia, skúsení advokáti, a aj akademici. Verím, že devíza neustáleho tréningu v spájaní právnej teórie s praktickými skúsenosťami z činnosti ústavného súdu mi túto predstavu umožní naplniť.

Košice, 19. decembra 2018

doc. JUDr. Martin Vernarský, PhD.

